

občinstvo. A pojma »pristopnost« in na prodaj držati ni prav razumelo. »Pristopno« je, kar moreš vsak čas zastoj ali za denar dobiti, kar more vsakdo zvedeti. Zato ni potrebno, da razpostaviš tiskovino, da je pristopna, na javnem kraju, morda na novitetni mizi bukvarjeve prodajalnice, ali da jo v linici izložiš. Tudi v skladiščih knjigotržcev hranjene knjige so pristopne ter po tiskovnem pravu razširjene, ker jih moreš vsak čas kupiti. Naravno je, da zalaga vsak knjigotržec knjige zgolj za prodajo. Nasprotnost le-te, s knjigotrškim obrtom spojene dozdevnosti je v vsakem posebnem slučaju strogo dokazati. Da je obtoženec napominana romana v kako drugo svrhu, a ne zgolj za prodajo v prodajalnici hranil, ni iz rabsodbe uvideti. Ustanovljeno je celo, da je obtoženec tiskovino »Elizabeta trpinka« odjemalcu, ki je po njej vprašal, pokazal, in na njegovo zahtevo zvezke 6.—25. naročil. Vzlic temu pa je našlo razpravno sodišče v le-tem postopanju zgolj pripravlanje za razširjanje prepovedane tiskovine. Glede romana »Elizabeta cesarica« opira razpravno sodišče oprostilno rabsodbo na domnevek, da je obtoženec hranil 42 iztisov zvezkov 1.—15. istega zgolj na razpolago oblastva v svoji prodajalnici do 15. februvarja 1899. A tega ni nikdo trdil. Obtoženec sam je povedal, da je rečene iztise postavil na polico, da jih »o priložnosti vrne«. Napominani domnevek sodnega dvora ni torej opravičen procesualnimi podatki, nego nasprotuje obtoženčnim izpovedbam. Tiče se pa odločilne okolnosti, ker more izključiti naklep obtoženca, navedeno listino občinstvu prijaviti. Zato je jasno, da sloni oproščenje obtoženca na pravni pomoti, in da rabsodba ne navaja razlogov o merodajnih dejanskih okolnostih. Državnim pravdnštvom pozivana ničnostna razloga odst. 5 in 9^a §-a 281. kaz. prav. reda obstajata, pritožbi je po §-u 280. odst. 3 kaz. prav. reda ugoditi, in, ker niso ugotovljene okolnosti za vporabo zakona potrebne, zavrniti je kazensko stvar na razpravno sodišče v novo razpravlanje in razsojanje.

G.

Razne vesti.

V Ljubljani, 15. avgusta 1900.

— (Osebne vesti.) Višjesodni svetnik v Gradcu dr. A. Riegler je imenovan višjim državnim pravdnikom v Gradcu v petem činovnem razredu »ad personam«. Višjesodnima svetnikoma M. Welspacherju in J. Ledenigu v Gradcu je podeljen naslov in značaj dvornega svetnika. Imenovani so: deželnosodnim svetnikom v Celju državni pravdnik K. Ekl v Celju, ki je tem povodom dobil značaj in naslov višjesodnega svetnika,

državnim pravdnikom v Celju drž. pravdnika namestnik dr. E. Bayer v Celju; sodnim pristavom Fr. Handler za Marenberg. Premeščeni so: deželno-sodna svetnika: Fr. Vedernjak iz Idrije k dež. sodišču v Ljubljano in J. Sokoll pl. Reno iz Slov. Bistrice k okrožnemu sodišču v Celje; državnega pravdnika namestnik dr. Ad. Boschek iz Leobna v Celje; sodni pristav dr. O. Kočevar pl. Kondenheim iz Marenberga v Ljubljano. — Imenovana sta notarska kandidata: dr. K. Mosetig notarjem v Bovecu, M. Premrov notarjem v Kobaridu. — Vpokojen je na svojo prošnjo deželno-sodni svetnik v Ljubljani I. Vencajz. — Umrli je dne 14. pr. m. na Dunaju dvorni svetnik in bivši finančni ravnatelj za Kranjsko K. Plachki pl. Puchenheim.

— (Drju. Josipu Kranjcu,) vseučiliškemu profesorju in pisatelju, porojenemu v Skalah pri Velenji, so sklenili njegovi ožji rojaki vzditi spominsko ploščo v zvonic rojstne vasi. Spominska plošča se s primerno slovesnostjo odkrije dne 3. prih. meseca.

— (Načrt za državljanski zakonik ogerski) je dodelan in se v kratkem objavi. Ogersko privatno pravo se konečno še dandanes zajema iz Verböczyjevega »Opus tripartitum« od l. 1514, knjiga, ki je bila sicer namenjena za zakonik, a nikdar ne uzakonjena, nego le po običaju recipirana ter tako ostala glavni vir privatnega prava vse do l. 1848. Tega leta se je zakonom odredila redakcija modernega državljanskega prava, a radi viharnega časa brezuspešno. Leta 1853. je absolutizem uvedel avstrijsko pravo, v prvi vrsti občni državljanski zakonik, toda že l. 1861 so nacionalni Ogrri obnovili staro ogrsko pravo in je dopolnili s provizornimi justičnimi reformami. Na Sedmograškem in v nekdanji vojaški granici je pa vendarle avstrijsko pravo ostalo v veljavi do današnjega dne. Ta silno zmeden provizorij je skušala zadnjih 40 let odpraviti vsaka nova justična vlada z novimi načrti. V pravi tir je to potrebno delo krenilo šele l. 1895, ko se je v to svrhu postavila samostojna komisija. Sedaj hoče komisija svoj 2044 paragrafov obsežni operat objaviti, da se zaslišijo mnenja širših strokovnih krogov in potem ko nečno stori odločen korak v oživotvorjenje zakonika.

— (Poročila izvršilnih organov,) da se kako eksecijsko dejanje ni opravilo, tudi tedaj ni treba kolkovati, če poročilo ima obliko zapisnika. Če pa je v zapisniku zabeležen kak predlog, katerega naj reši sodišče, n. pr. predlog, da se naj priznajo izvršilni stroški ali ustavi izvršilo, tedaj spada na zapisnik pristojbina, ki je določena za protokolarne predloge te vrste. Tako je odgovorilo c. kr. finančno ministrstvo na tozadevno vprašanje z razpisom od 23. junija 1900 št. 31374.

»Slovenski Pravnik« izhaja 15. dne vsacega meseca in dobivajo ga člani društva »Pravnika« brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 8 K, za pol leta 4 K.

Uredništvo je v Ljubljani, v Gospodskih ulicah šte. 17; upravništvo pa v Gospodskih ulicah šte. 4.